

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 4)
landbrugsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	3. oktober 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Fødevareministeriets notat om tysk annullationssøgsmål ved Domstolen - C-239/01 (den særlige BSE-opkøbsordning for oksekroppe).

Notat til Folketingets Europaudvalg

om tysk annullationssøgsmål ved Domstolen - C-239/01 (den særlige BSE-opkøbsordning for oksekroppe).

Indledning

Tyskland har den 21. juni 2001 anlagt sag mod Kommissionen ved De Europæiske Fællesskabers Domstol med påstand om, at artikel 5, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød annulleres, for så vidt denne bestemmelse forpligter den pågældende medlemsstat til at finansiere 30 pct. af omkostningerne for det i den pågældende forordning fastsatte opkøb af kød.

Baggrund

På grund af BSE-krisen og den heraf følgende krise på oksekødsmarkedet har EU-Kommissionen for at understøtte markedet besluttet at gennemføre en særlig opkøbsordning for kroppe af kvæg, som er mere end 30 måneder gammelt, og som er testet negativt for BSE.

Kommissionens forordning herom (nr. 690/2001) trådte i kraft den 8. april 2001. Forordningen gælder frem til den 31. december 2001.

Det særlige ved denne ordning er, at Kommissionen straksfinansierer 70 pct. af udgiften til opkøbet, mens de resterende 30 pct. af opkøbsudgiften påhviler medlemsstaten. Herefter bliver kødet medlemsstatens ejendom, og medlemsstaten skal afholde samtlige efterfølgende udgifter vedrørende de opkøbte kroppe.

Dette er anderledes end den almindelige interventionsordning, hvor de opkøbte kroppe bliver Kommissionens ejendom, og hvor Kommissionen – med tidsforskydninger – refunderer samtlige udgifter til opkøb, lagring og kontrol.

Medlemsstaten kan ifølge ordningen vælge at destruere kødet, men kan også oplagre det og forsøge at afsætte det senere, enten kommercielt på særligt restriktive vilkår, eller til gratis uddeling f.eks. til sociale institutioner, eller via nødhjælp. Ved alle andre anvendelser end destruering kræves dog Kommissionens forudgående godkendelse af anvendelsen. En eventuel salgsindtægt tilfalder i sin helhed medlemsstaten.

Den særlige opkøbsordning er obligatorisk for samtlige EU-medlemsstater, bortset fra UK, som har en særlig ordning i forvejen.

Den særlige opkøbsordning er indført ved en forordning (Kommissionsforordning (EF) nr. 690/2001), som er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

De nødvendige gennemførelsesbestemmelser i Danmark blev fastsat ved bekendtgørelse nr. 260 af 18. april 2001 om den særlige opkøbsordning på oksekødsområdet, men på grund af de danske afregningspriser har der hidtil ikke fundet opkøb sted i Danmark under ordningen.

Det tyske sagsanlæg

Tyskland anfører følgende som sine væsentligste søgsmålsgrunde:

- Manglende kompetence for Kommissionen til at foreskrive en obligatorisk medfinansiering som led i en gennemførelsesforordning.
- Tilsidesættelse af grundlæggende finansielle bestemmelser.
- Tilsidesættelse af TEF artikel 253.

Konklusion

Regeringen agter at meddele EF-Domstolen, at Danmark ønsker at intervenere i sagen til fordel for Tyskland.